

Biketrial prý není nebezpečný sport. Ačkoliv závodníci skáčou na kole po kládách, kamenech či umělých překážkách, a to dost vysoko nad zemí, vystavují se menšímu riziku než třeba fotbalisté. Když spadnou, přijdou jen k nějakým těm boulím a modřinám, nad nimiž „lečtější kluk mávne rukou“, dočtete se na biketrialových stránkách na internetu.

Důvod je jednoduchý. „Biketrial je hodně technický sport, takže trénink musí být postupný. Začátečníci se učí nejjednodušším dovednostem, zkoušejí v podstatě jen na kole udržet rovnováhu. Těžší prvky přicházejí později,“ vysvětluje Josef Dressler, český i světový biketrialový šampion.

AKCE

Triglav mistrovství ČR v biketrialu 2004

● Sobota 13. listopadu 2004, 10 – 18 h

Brno, výstaviště BVV, Sport life, pavilón A 2
Finále seriálu dvanácti soutěží Triglav MČR 2004, finálové jízdy se jedou od 14 h. Kromě českých reprezentantů uvidíte závodníky ze Slovenska, Polska, Německa, Španělska. Závod je doprovodným programem mezinárodního sportovního veletrhu Sport life. Diváky čeká soutěž a také doprovodný kulturní program.

● Neděle 14. listopadu

Program pokračuje závodem pro začínající jezdce (HI-TEC CUP).

www.biketrial.cz
www.dressler.cz

FOTO: JIŘÍ STRATIL

O co jde

Biketrial je jakousi zkouškou zručnosti na bicyklu. Jde o to projet dráhu plnou překážek – přírodních či umělých – a nasbírat při tom co nejméně trestných bodů, to znamená udělat co nejméně chyb. Základem je udržet rovnováhu. Jezdci na trati skáčou, zdolávají uzoučké přejezdy (jako provazochodci, kteří balancují nad manéží), šplhají na kole do výšky a zase klesají dolů... A snaží se nejen nespadnout, ale ani nešlápnout nohou na zem nebo si dokonce nesáhnout rukou. K tomu nad nimi visí časový limit – každý kontrolní úsek (jak se říká částem biketrialové tratě) je třeba projet za dvě minuty. Když se to nepovede, následuje nejvyšší možná – pětibodová – penalizace.

Trať se obvykle skládá z deseti kontrolních úseků (u malých závodů třeba jen šest) a soutěž se jezdí dvoukolově. O vítězi rozhoduje nejmenší počet nasbíraných trestných bodů, v případě naprosté rovnosti pak dosažený čas, ovšem to se podle Josefa Dresslera stává zřídkakdy. Jezdí se buď v přírodě – na různých skalách či komplikovaných svazích, nebo v hale – na uměle postavených překážkách, které mohou být leckdy náročnější než ty přírodní. Nejvíce trestných

bodů – zmíněných pět – je například za pád, neprojetí úseku v časovém limitu nebo také za dotek rukou „jakékoliv části kontrolního úseku“. Tři trestné body dostane závodník třeba za tři střídavá šlápnutí nohou nebo za klouzání nohy po zemi. U každého kontrolního úseku jezdce bedlivě pozoruje rozhodčí.

Jak vznikl

Biketrial vznikl počátkem 70. let ve Španělsku. Vyznavači motocyklového trialu tehdy zatoužili užít si trochu i na bicyklu, který je navíc pro motorky dobrou průpravou. K nám se biketrial dostal na přelomu let sedmdesátých a osmdesátých a až do předloňska se mu tady říkalo cyklotrial. Pak ale mezinárodní federace vydala direktivu sjednotit název na biketrial.

„Někdy v roce 1984 vyšel v abíčku návod na stavbu cyklotrialového kola. A protože tehdy časopis ABC četla veškerá mládež, sport se tu začal rozmáhat,“ říká Josef Dressler. Navíc o rok později Československo poprvé hostilo závod Evropského poháru a začala se vyrábět speciální kola. Dnes se jezdí seriál závodu Českého poháru a naši jezdci patří ve světě k nejlepším – a to už od nejnižších věkových kategorií.

Jak vypadá kolo

Speciální kolo na biketrial musí být lehké a vyztužené. Pořídít se dá za deset tisíc, špičkové za padesát. „S biketrialem začínají malí kluci. Těm úplně stačí nějaké starší, ojeté,“ říká Dressler. Chce-li jezdit dospělý, může si na úvod upravit normální horské kolo. A když zjistí, že ho balancování na obrušnici baví, může investovat do kola speciálního.

Jezdí se na kolech s průměrem dvacet nebo dvacet šest palců. Podle průměru a věku se závodníci řadí do kategorií: na malých kolech jezdí všechny děti (kategorie poussin, benjamin, minime atd.) a dospělí v kategoriích senior a elite. Na velkých, šestadvacetipalcových, jezdí jen dospělí, a to v třídách master a expert. U nich už na věku nezáleží.

Jak začít

Nejlepší je samozřejmě nejdřív koukat a pak teprve zkoušet. Biketrial vyžaduje všestrannost. „Je potřeba rovnováha, zručnost, orientace, ale i síla a vytrvalost,“ vysvětluje Dressler. A toho se dá docílit jen tréninkem. I malé děti trénují až dvacet hodin týdně, šampioni, kterým se biketrial stal hlavní životní náplní, ještě mnohem více. ●

ADÉLA POLÁKOVÁ